

תת"ע 1204/05/15 - מדינת ישראל נגד אדם פאיד

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

10 פברואר 2016

תת"ע 1204-05-15 מדינת ישראל נ' פאיד

לפני כבוד השופטת רונה פרסון
המאשימה
נגד
הנאשם
אדם פאיד
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד נטע שרון

ב"כ הנאשם - עו"ד חורי

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של נהיגה ללא רישיון רכב תקף (פקע ביום 26.12.11).

עסקינן בעבירה מיום 2.3.15.

הנאשם יליד שנת 1980, נוהג משנת 1998.

מעיון בגיליון הרשעותיו הקודמות עולה כי הנאשם צבר לחובתו 46 הרשעות תעבורה קודמות, בין היתר, 9 הרשעות קודמות בגין נהיגה ללא רישיון רכב תקף.

הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו הוסכם כי המאשימה תבקש לגזור על הנאשם פסילה בפועל של 3 חודשים ואילו הנאשם יבקש שלא לגזור עליו פסילה בפועל כלל. כמו כן הוסכם כי יגזרו על הנאשם העונשים הבאים: פסילה על תנאי

עמוד 1

וקנס.

ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש ביקשה לכבד את הסדר הטיעון ולגזור על הנאשם פסילה בפועל של 3 חודשים. הפנתה לעברו התעבורתי של הנאשם ולכך שקיימות לחובתו הרשעות קודמות דומות.

ב"כ הנאשם בטיעוניה לעונש ביקש לכבד את הסדר הטיעון ולהתחשב בנסיבות האישיות של הנאשם. באשר לנסיבות ביצוע העבירה טען כי הנאשם ביקש להעביר טסט לעגלה ששייכת לאשתו. טען כי הנאשם עובד בשיפוצים וכי לשני העובדים הנוספים שעובדים איתו אין רישיון נהיגה כך שפסילה תפגע קשות במהלך עבודתו. טען כי אין מדובר בנהג עבריין וכי אין לו עונש מותנה בעבירה זוהי. ביקש להימנע מפסילה בפועל ולהסתפק בפסילה על תנאי אשר תהווה חרב על ראשו של הנאשם.

ב"כ הנאשם ביקש להמציא אישור עמידה במבחן כשירות לתנועה (טסט) של הרכב לאחר הדיון והציג אישור שכזה בפתח הדיון היום.

המחוקק קבע במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, את עקרון ההלימה המנחה בענישה, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל. על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, ובתוך כך יתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בעבירה, כאשר בתוך המתחם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב, בין היתר, בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

מתחם הענישה ההולם בעבירה נשוא כתב האישום, כולל פסילה בפועל לתקופה שבין 0-3 חודשים, פסילה על תנאי וקנס וכן עונשים נוספים במקרים המתאימים.

הלכה פסוקה היא כי על בית המשפט לכבד הסדרי טיעון וכי רק כשקיימת חריגה בלתי סבירה מנורמת הענישה המקובלת יסטה בית המשפט מההסדר (כב' הנשיאה דאז בייניש בע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(1) (577).

הסדר הטיעון במסגרתו הסכימו הצדדים כי ייגזרו על הנאשם עונש פסילה על תנאי וקנס נמצא בתוך מתחם הענישה והוא סביר וראוי בנסיבות העניין ולכן מצאתי לנכון לכבדו.

לגבי רכיב הפסילה בפועל, העבירה בה הורשע הנאשם היא עבירה חמורה אשר טומנת בחובה סיכון ממשי לשלום וביטחון כלל עוברי הדרך וככזו היא מצדיקה פסילה בפועל.

יחד עם זאת, משהוסר המחדל והרכב עמד במבחן כשירות תנועה יומיים לאחר ביצוע העבירה, לא נשקפת בשלב זה מסוכנות מהמשך נהיגתו של הנאשם ובשים לב ליתר הנסיבות שבפני, איני מוצאת לגזור על הנאשם עונש של פסילה בפועל.

לאור כל האמור לעיל החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

אני פוסלת את הנאשם מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותה עבירה שעליה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה ויורשע בגינה, תוך התקופה האמורה או לאחריה.

אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,800 ₪ או 18 ימי מאסר.

הקנס ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים החל מתאריך 10.3.16 ואילך.

ב"כ הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבל שוברי תשלום.

מודעת זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה בתוך 45 יום.

ניתן והודע היום א' אדר א' תשע"ו,
10/02/2016 במעמד הנוכחים.
רונה פרסון , שופטת

הוקלדעלדיריותאליאב